

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.228/2025/7.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. november 17. napján megtartott tanácsülésen meghozta következő

v é g z é s t :

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2025. február 26. napján kihirdetett 4.B.7/2024/40. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] Az elsőfokon eljáró Miskolci Törvényszék a fenti számú ítéletével Terhelt1 vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] miatt 2 év szabadságvesztés büntetésre és 200 napi tétel, egy napi tétel összegét 2000 forintban megállapítva, összesen 400 000 pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg és annak végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Kimondta, hogy a vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén feltételes szabadságra legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett. Elrendelte a vádlott pártfogó felügyeletét, a vádlott részére külön magatartási szabályt írt elő, rendelkezett a bűnjenként lefoglalt dolgok elkobzásáról, illetve azok kiadásáról és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen az ügyészség törvényes határidőn belül a vádlott terhére a büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének mellőzése és lényegesen hosszabb tartamban való meghatározása, továbbá közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása érdekében fellebbezett, míg a vádlott és védője az érdemi határozatot tudomásul vették.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.102/2025/2. számú átiratában az ügy tanácsülésen történő elintézésére, valamint az ítélet megváltoztatására, a vádlott büntetésének súlyosítására tett indítványt az alábbiak szerint:

Az ügyben korlátozott felülbírálatnak van helye, azonban a Be. 590. §-a szerint ilyenkor is vizsgálendő kérdések körében az elsőfokú bíróság – a büntetés kiszabását kivéve – hibát nem vétett. A büntetés súlyosítását célzó ügyészi fellebbezést fenntartotta, azok helytálló indokai alapján. Az elsőfokú bíróság, bár helyesen határozta meg a büntetési tételkeretet, a középértéket, továbbá a bűnösségi körülményeket, azonban azok, valamint az elbírált bűncselekmény tárgyi súlyát nem értékelte megfelelően, ezáltal eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki. A vádlott a kiemelkedő tárgyi súlyú, egészséget veszélyeztető bűncselekményt a villanszerelő foglalkozásának felhasználásával, kitartó szándékkal, költségeket és munkát nem kímélve valósította meg. Az általa létrehozott kábítószerültetvény célja a kereskedelmi célú termesztés volt, nyilvánvalóan hosszabb időszakra tervezve az abból történő jövedelemszerzést. A beismerő vallomást enyhítő körülményként értékelni csak kisebb nyomatékka lehet, mert az ügyben tettenérés történt, a rendőri intézkedés során fedezték fel az ültetvényt. Az enyhítőszakasz és egyel enyhébb fokozatú szabadságvesztés alkalmazásával egyet lehet érteni, azonban nincs helye a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésének. Mindezek alapján indítványozta az ítélet megváltoztatását, a vádlott büntetésének súlyosítását úgy, hogy az ítéltábla végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és közügyek gyakorlásától eltiltás mellékbüntetésre ítélje Terhelt1 vádlottat, a pártfogó felügyelet elrendeléséről szóló ítéleti rendelkezés mellőzésével.

[4] Terhelt1 vádlott védője előkészítő iratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a büntetlen előéletű, súlyos és visszafordíthatatlan megbetegedésben szenvedő terhelt vonatkozásában a kiszabott büntetés egyáltalán nem súlytalan, hiszen vádlott számára a kiszabott szabadságvesztés büntetés és annak 5 évi próbaidőre történő felfüggesztése már önmagában is óriási teher. Terhelt1 a büntetőeljárás megindítása előtt közvetlenül betegedett meg és súlyos állapotban került a kórházba, gyógykezelése igen hosszú időt vett igénybe. Egészségi állapotát orvosszakértői vélemény és egyéb orvosi dokumentumok igazolják. Mindezek alapján a vádlott egészségi állapotát különös súllyal kell mérlegelni a szankció meghatározásánál. A Miskolci Törvényszék ezt helyesen mérte fel és így határozta meg a büntetést. A vádlott folyamatos orvosi ellátásra szorul. Az az ügyészi feltételezés, hogy a vádlott a börtönben az ottani egészségügyi intézményben töltsen le a büntetését abszurd, a büntetési célokkal nem összeegyeztethető és alkotmányos jogokat is sért. Mindezek alapján a terhes ügyészi fellebbezés elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[5] Az ügyészi fellebbezés a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontján alapult és az ügyben nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését az ügyész, vádlott és védő nem indítványozta, ezért a Debreceni Ítéltábla a Be. 598. § (2) bekezdése alapján a fellebbezésről tanácsülésen határozott.

[6] A büntetés kiszabását sérelmező ügyészi fellebbezés nem vezetett eredményre.

[7] A fellebbviteli főügyészség átiratában helyesen mutatott rá, hogy a mértékes fellebbezés miatt az ügyben a korlátozott felülbírálat szabályai érvényesülnek. Ennek lényege, hogy a másodfokú bíróság alapvetően az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálja felül, amely jelen esetben a büntetés kiszabását érintette.

[8] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot a szankciós fellebbezésnél kiterjesztik az eljárási szabályok betartására, az abszolút hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésekre is. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból dönthet a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjának megjelölésével ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az első okú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. A mértékes fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[10] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék az eljárást a büntetőeljárási törvény szabályai szerint folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan súlyú relatív hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárná.

[11] A vádlott bűnösségének megállapítása törvényes, az irányadó tényállás szerint a felmentés szóba sem jöhet és vele szemben eljárás megszüntető ok sem állapítható meg. A cselekmény jogi minősítése kifogástalan, hiszen az ítélet a háttérjogszabályok megfelelő felhívásával hivatkozott a vádlott által termesztett növény kábítószer voltára, valamint azt is részletesen és hiánytalanul indokolta meg, hogy a tényállásban írt magatartás miatt meríti ki a kábítószer-kereskedés törvényi tényállását. Az elsőfokú ítélet [42]-[54] bekezdésében írtakkal az ítéltábla maradéktalanul egyetértett.

[12] Nem tévedett a Miskolci Törvényszék a Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szankció megállapításánál sem.

[13] A büntetés súlyosítására hivatkozó ügyészi érvelés, mely szerint a kábítószer-kereskedelem tárgyi súlya jelentős, helytálló. Ezt a törvényalkotó a cselekményért kiszabható büntetés tartamában jeleníti meg. Az elsőfokú bíróság ítéletében a törvénnyel összhangban jelölte meg, hogy a bűncselekményért 5 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó

szabadságvesztés szabható ki és jól határozta meg a büntetési tétel középértékét is, amely 12,5 év. Ehhez képest az elsőfokú bíróság igen részletesen vizsgálta Terheltl vádlott személyi körülményeit, megromlott egészségi állapotát és valójában a fokozatosság, az arányosság és az ultima ratio elvét messzemenőkéig szem előtt tartva határozta meg büntetésének nemét és mértékét. A vádlott javára feltárható enyhítő körülmények alapján a vádhatóság is egyetértett az enyhítőszakasz alkalmazásával, valamint az egyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározásával. Mindezeket elfogadva az ítéltábla az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankció mellett érvelve a következőket tartja fontosnak megjegyezni. A büntetés egyéniesítésénél, a szankció generál vagy speciál prevenció jellegének meghatározásánál különös gonddal kell vizsgálni a konkrét bűncselekmény tárgyi súlyát is. Jelen ügyben Terheltl vádlott magatartásának súlyát – azzal együtt, hogy az elkövetett cselekmény befejezett, tettesi minősítése helytálló – nagyban csökkentette az, hogy a vádlott által természeteni szándékozott kábítószer nem került kereskedelmi forgalomba. Valójában erre utalt is a Miskolci Törvényszék ítéletének [66] bekezdésében, amikor arra hivatkozott, hogy a vádlott magatartása csak dogmatikai értelemben befejezett, azonban tényleges értékesítésre nem került sor. Ez magatartásának tárgyi súlyát, olyan mértékben csökkentette, amely alapján a törvényszék által meghatározott szankció eltúlzottan enyhének nem tekinthető. A börtönbüntetés tartama, az alkalmazott pénzbüntetés mértéke megfelelő, törvényesen került sor a börtönbüntetés próbaidőre történő felfüggesztésére is. Helyes a pártfogó felügyelet elrendelése. E körben az elsőfokú ítélet legfeljebb annyival egészíthető ki, hogy fel sem merülhet a Btk. 102. § (1) bekezdése alapján a vádlottal szemben az előzetes mentesítés lehetősége az általa megvalósított bűncselekmény jellege miatt.

[14] Az ítélet járulékos kérdésekben hozott rendelkezései is törvényesek, ezért az ítéltábla azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[15] Jelen határozat elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2025. november 17.

Dr. Toma Attila s. k.
előadó bíró

Dr. Elek Balázs s. k.
a tanács elnöke

Dr. Sörös László s. k.
bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 4.B.7/2024/40. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen határozatával a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. november 17.

Dr. Elek Balázs s. k.
a tanács elnöke